

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. D. Chrysostomi, & Isidori eius imitatoris de eadem re verba.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

dentibus frendas, ut Leo, & præ iracundiam
cem confusam, & perturbatum clamorem emitas? Quid enim grauius aut acerbius est, quam
cùm iracundia furor totus erumpere nititur,
nec intus ullo modo contineri potest? cùm ab
aliqua perturbatione victus est homo, non iam
ipse imperat, sed in eius animo perturbatio do-
minatur. Quamobrem cùm ita creatus sis, ut
bestijs imperes, & serpentibus, & volatilibus
perturbationibus impera. Ne permittas cogi-
tationem tuam sublimem vagari. Ne finas
animum tuum leuitate instabilem ferri. Datū
est tibi ut aubus prasis: absurdum erit si visca
volantes illas ita capias, ut ipse leuis sis, effe-
rarisq; superbia. Ne sublimes spiritus tollas,
ne intumescas, ne tibi nimium placeas, aut plus
de te sentias, quām patiatur humana conditio.
Ne laudibus inflatus extollaris, ne te ipse ia-
ctites, aut magnum aliquid esse putas. Alio-
quin eris volucrum similis, que natura leues
& instabiles hic illuc feruntur, & volitant.
Tuum igitur animum moderare, eiq; impera-
si vis rebus omnibus imperare. Hac ratione
nobis in animantia attributum imperium no-
monet ac disponit, ut ipsi nobis imperemus.

§. V.

D. Chrysostomi, & Isidori eius imitatoris
eadem re verba. Col.

Consonat D. Nysseno D. Chrysostomus his verbis, dum fidelem non ex fidei legibus viuentem ita castigat: *Quid verò fidelē dico? Nec enim es homo, si manifestè possum videre. Cùm namq; tanquam asinus recalcitres; lascivias autem ut taurus; tanquam equus verò post mulieres hinnias; ventri tanquam ursus indulgeas; & ut mulus carnem impinges; & malum memoria tencas, velut camelus; porrò rapias quidem ut lupus; at ut serpens irascaris; ferias ut scorpium; sis subdolus ut vulpes; nequitia verò tanquam aspis & viperæ venenum serues; at sicut ille malignus demon fratres impugnes: quomodo te cum hominibus connumerare valeam, talis in te naturæ signa cùm non intuear?* Hac ille, qui alibi addit, brutum quodlibet vnicam bestiam esse; qui verò à virtute deflectit, in tot bestias, quot peccata admittit, transformari. Imitatur idem magnus Chrysostomi æmulator, ac aliquando auditor, Isidorus Pelusiota his verbis: *Sirem accusatè atq; exactè perpendere velimus, non iumentis duntaxat: sed etiam trusculentis ferris comparari posse videtur, immo etiam eas superat, qui turpium affectionum ac libidinum amator est.* Quodq; mirum, atque ab

S. Chrys.
hom. 4.
in Matth.

Idem
hom. 1.
in Ioan,

Isidor.
Pelusiot.
lib. 2. ep.

135.

M m z homi-

hominum opinione alienum est, quaq₃ fera
unitantū vitio seruit: at qui hominis spe-
ciam habet, omnibus vitijs in unum congestis
& cumulatis, ultra eorum temeritatem &
amentiam progreditur. Ac ne me hyperbolice
loqui putes, res ipsas incorrupta mente perpen-
damus. Cūm enim quispiam ut taurus subful-
tat; ut asinus calcitrat; ut salaciissimus equus
in feminas hinnit; ut ursus voracitati studet;
ut mulus corpus saginat, ut camelus iniuria-
rum memoriam retinet; ut leo irascitur; ut
lupus rapit; ut scorpions ferit; ut serpens subdo-
lus est; improbitatis venenum ut vipera con-
seruat; opes denique, vel, ut rectius loquar,
peccata cumulat, ut scarabeus scarabeas, quo-
nam pacto quispiam hunc belluino animo pre-
ditum inter homines recensere poterit, cūm
mitis ac placide naturæ lineamenta in eo mi-
nimè perspiciat, verū Scyllæ cuiusdam, &
Chimæra atque Hydræ (iuxta externas fabu-
las) fætorem cernat.

§. VI.

Clementis Alexandrini & Senecæ iudicio, lux-
uriantes in bestias mutari.

Clem. Assonat & Clemens Alexandrinus his
Alex. l. 1. verbis. Quin etiam, quod supremum est om-
Pædago- nium, ipsam Philosophiam definivit, studium
gi, c. 13. recte